

affluttet, maa jeg ganske overlade til det ærede Thing, om det, efter hvad det kjender om vore gjensidige Forsiktringer, snarere vil troe den ærede Rigsdagsmand, naar han siger, at vi ganske sikkert kunde have havt Contracten, eller snarere troe mig, naar jeg siger, at det ikke var saa ganske sikkert; men i ethvert Tilfælde vilde Regjeringen ikke have kunnet afslutte Contracten i Marts; thi, naar man afslutter med en Mand om Noget, saa maa det først bestemmes, hvad dette Noget skal være, og saalange derfor man ikke nærmere har kunnet betegne, hvor Banen skal gaae, end det endnu i dette Dieblif er muligt, saa lader sig Intet afflutte. De specielle Betingelser, som ville være at optage i Contracten, naar man ikke vil afflutte hen i Bind og Veir, ere ei heller endnu tilstede, saa at dersom den ærede Rigsdagsmand i dette Dieblif vilde træde frem og tilbyde at afflutte en Contract med Regjeringen, og Rigsdagen havde vedtaget denne Lov og Hans Majestæt havde om otte Dage stadfæstet den, saa vilde Regjeringen endda ikke være istand til at underskrive Contracten, fordi det Materiale, som skulde optages i Contracten, endnu ikke er fuldkommen færdigt.

J. M. Hansen: Jeg har allerede erklæret, at jeg ikke stemmer mod Loven, og det er altsaa ikke derfor, at jeg atter tager Ordet, men det er, fordi jeg ikke kan lade adskillige Urigtigheder gaae hen, der ere blevne fremsførte af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (N. Hage). Han ansøgte for det Første mod hvad jeg havde sagt, at Loven ikke skulde være moden, at denne Lov nu er ligesaa moden, som den var i Marts; men derved er slet ikke beviist, at den var moden i Marts. Det maatte først bevises, at den da var moden i Marts; men fordi den er ligesaa moden nu som dengang, derfor er det slet ikke sagt, at den nu er moden. En Lov som denne kan til enhver Tid være moden, men det var ikke om en saadan Lov, at jeg sagde, at den ikke var moden, men derimod om en Lov som den, Regjeringen havde tænkt at forelægge, og som skulde have indeholdt ganske anderledes fuldstændige Bestemmelser. Naar man forelægger en Lov om, at vi skulle give Regjeringen en fuldstændig Bemyndigelse uden

det allermindste Forbehold, saa er en saadan Lov moden til alle Tider; det er altsaa ikke med Hensyn til den foreliggende Lov, at jeg klager over Mangel paa Modenhed. Men, naar den ærede Rigsdagsmand sagde, at vi i Marts kunde have faaet, hvad vi nu ikke kunne faae, saa forekommer det mig at være en Modsigelse; thi saa er den ikke saa moden, som den var i Marts, saa mangler den den Modenhed, som den havde i Marts, naar vi dengang, i Dereensstemmelse med de gjorte Tilbud, kunde have faaet et Jernbaneanlæg i Jylland, og vi nu ikke kunne faae det. Jeg skal bede den ærede Rigsdagsmand at lægge Mærke til, at han har opfattet mine Ord urigtigt, og altsaa urigtigt gjengivet dem, idet han sagde, at jeg havde kaldt Anken over, at Sagen ikke var bragt videre „utidig“, iøvrigt sagde jeg „ubillig“; men det var ikke det, som jeg kaldte en ubillig Anke. Men hvad jeg sagde var en ubillig Anke, det var, at den ærede Rigsdagsmand af den Omstændighed, at Sagen ikke var bragt videre, vilde ulede, at det hidrørte af Mangel paa Velvillie for Sagen. At Sagen ikke er bragt videre, kunne vi beklage; men at Grunden dertil skal søges i Mangel paa Velvillie fra Regjeringens Side for den, det var det, jeg kaldte en ubillig Anke. Iøvrigt har det forundret mig noget, at den ærede Rigsdagsmand nu glæder sig ved Udsigten til at faae denne Lov, idet han paa den ene Side vil, at Rigsdagen skal sige: vi ville fra denne Dag ikke have det Allermindste med denne Sag at gjøre, vi kaste den heel og holden over paa Regjeringen, og paa den anden Side i det selvsamme Dieblif tilføier: men jeg antager ikke, at Regjeringen har Velvillie for den; det synes jeg er noget Besynderligt; thi saa skulle vi netop søge at holde Sagen fremdeles i vor Haand, for at kunne drive Noget paa den, fordi vi frygte for Mangel paa Velvillie hos Regjeringen. Jeg troer, at de Fleste, som ville stemme for Loven, gjøre det i det Haab, at Regjeringen nærer Velvillie for Sagen; thi ellers seer jeg slet ikke nogen Grund til at vedtage Loven.

Iøvrigt har den ærede Finantsminister ogsaa noget urigtigt opfattet, hvad jeg sagde; thi jeg har ikke sagt, at denne Lov var Re-